

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 ft, félévre 2 ft 50 kr, negyedévre 1 ft 20 kr. — Egyenlő részletekben: 5 ft. — Kiosztók, tanítók, iparosok és Egyesületek, melyek egyenként, ha előfizetnek, 4 ftért kapnak a lapot.

Felolvasó szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelyi) intézendők.
Kiadóhivatal: K.-Vásárhelyi az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová a hirdetéseknek s előfizetési pénzek küldendők.

A béke után.

Mult vasárnap óta némi jelei mutatkoznak annak, hogy tán mégis lesz béke a magyar politikai életben. Négy magyar miniszter tanácskozott a Felsége elnöklete alatt azon kérdés felett, hogy miképpen lehetne a beteges parlamenti állapotokat meggyógyítani. A kormány ehez képest felhatalmazást nyert, hogy a békés megoldás iránt a pártokkal egyezkedjék. Szóbeszéd tárgyat képezi, hogy míg az egyezkedések folynak, az országgyűlést elnapolják, a miből az országnak éppen semmi kára nem esnék, mivel hogy már napok óta csupa nevetséges névszerinti szavazásokkal töltik a drága időt. A békekísérletek tehát megindultak s csak az a kérdés, hogy vajjon sikerül-e a béke-feltételeket megtalálni, mert most a legteljesebb zűrzavar uralkodik a pártoknál. El lehet mondani, hogy egyik párton sincs 10 ember, ki egyet akarna, s hogy egyáltalában sikerül-e az ellentéteket kiegyenlíteni, azt most tudni nem lehet. Egy azonban egészen bizonyos, hogy a mostani obstrukciós állapotot fentartani, vagyis eltérni nem lehet; mert ez igazán nevetségessé teszi a mi országgyűlésünket. Az a hitvány játék, melyet az ellenzék több mint 3 hónap óta a magyar parlamentárizmussal űz, így is, úgy is végét járja, mert azt kívánja az ország érdeke s azt kívánja a nemzet. Bármiképpen forrongnak is a kedélyek, azt hisszük, hogy a jobb meggyőződések

előtérbe lépnek s az ellenzéki pártok többsége meg tudja magát szabadítani ama terrorizmustól, melynek hatása alatt eddig állt, s mely eddig arra kényszerítette, hogy husz ember állambontó törekvéseivel együtt érezzen s a legocsmányabb obstrukció szekerét tolja, mert valamiképpen nem oly fekete az ördög, mint a minőnek festik, úgy az ellenzék sem olyan mérgező, mint a milyennek látszik: sok ott a műharag és talmi szenvedély, miket könnyen le lehet fegyverezni. — A sok harc, háború után tehát eljutottunk a békés megoldás meggyőzéhez s minden szem feszült várakozással tekint a béke tárgyalások elébe, mert nem lehetetlen, hogy az átalakulások ezuttal nagyobb mérvűek lesznek, mint a hogy előre várni lehet.

Az egyezkedések a felek között január 9-én megindultak. Br. Bánffy miniszterelnök értekezett Szilágyi Dezsővel, gróf Csákiival és gróf Andrássy Gyulával, kik ismét érintkezésbe tettek magukat az ellenzéki pártok vezetőivel, kik azonban kinyilatkoztatták, hogy a míg a párttal nem érintkeznek, feltételeiket nem közölhetik. És ezt másnapra helyezték kilátásba. Mindezek természetesen a béketárgyalásoknak csak az előkészítői, de a pártok vezetőinek készségéből arra lehet következtetni, hogy a béketárgyalások ezuttal eredményre fognak vezetni, mit bizonyára minden jó érzésű ember őszintén kíván.

O.

Háromszékvármegye közgyűléséből.

(Folytatás.)

A vármegyei szegényménháznál egy ellenőri állás rendszeresítése iránt tett javaslat, évnegyed 30 ft díjazással, elfogadott.

A vármegyei szegényménház 1899. évi költségvetését a közgyűlés elfogadta.

Alispán előterjesztésére a méntelepnl történt tüzeset folyamán felmerült építkezések tárgyában alispán megbízott a szükséges újból építések keresztvitelével, hasonlóan K.-Vásárhelyen a kis gyakorlóterén épített jármű felszernek kijavítására megbízást adott a közgyűlés.

A vármegyei házak elleni kerítések, kapuk helyreállítása és a felső padlás elkerítése iránti költségek tárgyában tett alispáni intézkedések tudomásul vétettek.

A „Baross“-szobor leleplezési ünnepélyen a vármegyei képviselő országgyűlési képviselőknél a közgyűlés köszönetét fejezte ki.

Csia György, törvényhatósági bizottsági tagnak az idei rendes őszi közgyűléshez a tisztviselői nyugdíjalap javára 1%-os vármegyei pótdó kivetése iránti indítványa hosszabb vitát keltett. A pótdó kirovása ellen szölt Tuzson János. Mellette Keresztos Ede és Révay Pál emelt szót hathatósan, majd pedig Csifó Salamon és Gábor Péter alispán által nyújtott felvilágosítások után: Seethal Ferencz pártolta az indítványt. A fontos kérdés fölött, mely az immár kimerült vármegyei tisztviselői nyugdíjalap rekonstrukcióját biztosítja, szószerinti szavazás döntött, elfogadván a javaslatot 33 szavazattal, négy szavazat ellenében.

* * *

A kézdi-vásárhelyi—soósmezői h. é. vasút építési költségeihez való hozzájárulást Béli Tivadar engedélyes már előbbi közgyűlésen kérelmezte. A véleményezésre kiküldött bizottság jelentésére, az állandó választmány által tett előterjesztésre Tuzson János, Apor János és Gyárfás Győző felszólalásai

TÁRGZA.

Karácsonyji történet.

A süvítő téli szél végig vonul a nagy Duna jégkéreggel bevont partjain; elementáris erővel hatol tova a messzeségbe. Utjában meg megrázza a partigázoszlopok vékony ablaküvegeit, a halvány légszusz lángok csak gyöngön szűrődnek keresztül a sűrű ködön. A komor hangulat, amely az egész tájra uralkodik, valóban felejteti, hogy egy világ városnak induló hatalmas metropolis éjjeli utcaképe ez, itt a Duna balparti mentén a pesti oldalon. Semmi jel, amely arra vallana, hogy ez az elhagyott vidék a nyári hónapokban egy nyüzsgő embersokaság középpontja, a sétatörz, amelyet annak idején ép oly előszeretettel keresnek fel az üde levegőre vágyó halandók, mint aminő borzalommal kerülnek most ezt a kedvelt sétányt.

A siri csendben tisztán hallható a várbeli Mátyás templom erős óraütése, amint az éjféli egy órát jelzi. A hang létezéséről azonkívül még az a cirkáló őrszem tesz tanúságot, aki a Margit-hídfő előtt teszi meg kötelességszerű sétáját ebben a dermesztő hidegben. Nehézkes léptei távolról sejtetik benne a rendőrt, mert ily egyhangú, kimért lépései

csak annak lehetnek, akinek ezt a reglement írja elő. És a rendőri reglement-já kérelhetetlenül intézkedik s nem ismer munkaszünetet még ezen a szent éjszakán sem. Pedig oly általános ez a munkaszünet mindenfelé, amerre csak felvilágosodott keresztény lelkek élnek!

Milyen természetes is az, hogy a munkás leteszi a pörölyt, meg a többi hithű ember a maga kenyérkereső szerszámait, mikor ez a szent nap előestéje: a karácsony-est elérkezik. És mégis, Bognár Mihály, a buzgó katolikus, azt találja természetesnek, amit ő most mivel: a szolgálatot. Pedig nem is oly különös ember ez a Bognár Mihály, a 7648. számú székesfővárosi rendőr, mindössze csak levert és szomorú. Meleg téli sapkáját kissé a fölére huzza, aztán eltűnődik a multon. Azon a boldog éjszakán, amelyen ép úgy fűtött ez a czudar decemberi szél, mint most, de barátságos otthona kandallótűzénél százszorta jobban melegített a család szeretet lángja, meg a feldisztalt karácsonyfa apró, kis gyertyafénye, ha csak akkor volt is, mint a Bognár Mihály kis ujjja. A szülők boldog érzése szította a csekély gyergyalángokat olyan forró tűzzé, amilyen forró szeretettel szülők csak környezni képesek egyetlen gyermeküket. Azóta egy teljes év mulott el, háromszázhatvanöt nap Bognár Mihály felejthetetlenül boldog családi történetében. A gyermek szerető forró lángját a szülők kebelé-

ben egy fájdalmas érzés váltja fel az idén. Csillogó karácsonyfa helyett ma csak egy parányi sirhant jut nekik odakünn a sívár temetőben. E szomorú hely egyik félreeső zugában alussza örök álmát az az ártatlan teremtes, kit még egy rövid év előtt bálványozásig rajongó szeretettel halmoztak el a bánatos szülők. A kötelességtudó rendőrré ez a keserű visszaemlékezés oly fájdalmasan hat, hogy alig tud magán uralkodni, s meggyorsítja lépteit, mint egy felmelegíteni akarván fázó tagjait, melyek a nagy hidegtől a megdermedéshez közel állanak.

A köd ezalatt egyre sűrűbb párákban szövi be magát az éjszaki sötétségbe, mindent láthatatlanná téve a szemlélő előtt. Még a hang is olyan sajátságos tompának tűnik fel, ha ugyan hangnak mondható az a gyanus nesz, mi a hídfő vaskorlátja mellől ide hallatszik. Bognár Mihály figyelmessé lesz a szokatlan zajra, s mintha valami belső sugallat intené, a kötelesség tudatára ébred. Mintha látná, hogy a híd alacsony vaskorlátjánál egy sötét alak ideges mozdulatokat tenne. Arra tart, s midőn egészen odaér, egy igénytelen külsejű sovány nőt lát maga előtt, aki gyanus viselkedésével mindjárt elárulja, hogy nem lóli a helyét. A nehéz téli kendő alól kifejezésteljes ez a tekintet, mintha sokat, nagyon sokat akarna mondani a hatóság emberének. A sors végzetes viszontagságai által üldözött életnek egy szomorú képével találja magát szemben Bognár

után, a közgyűlés elhatározta, hogy a szóban levő vasúthoz egyszázezer forinttal járul hozzá a közuti alap terhére, azon feltétel mellett, hogy az 1900. és 1901. években a nyén—bodza—krásznai és az aldoboly—bükszádi hadászati fontosságú törvényh. közutaknak kilátásba helyezett államosítását a kereskedelemügyi m. kir. miniszter keresztülvizsi. Ebben az értelemben értesített az engedélyes és tehet felterjesztést a kereskedelemügyi m. királyi miniszterhez.

* * *

A községi ügyekből felemlítjük:

Kőpecz község kérésének a faiskola létesítésére a tagosítás befejeztéig időhaladék engedélyezése iránt, hely adatott.

K.-Vásárhely város szabályrendelete a szarvasmarha, sertés és juh tenyésztésről, jóváhagyást nyert.

Erőd község szabályrendeletének módosítása, ugyszintén: Árapatak, Előpatak, Hidvég, Lügeth, Száraz-Ajta, Bodos, Zalánpatók, Közép-Ajta, Nagy-Ajta, Miklósvár és Kőpecz hasontárgy szabályrendeletei jóváhagyattak.

A nyújtódi csoport folyamodása Lemhény község által követelt pótdó ellen, elutasított törvényes alap hiánya miatt.

A barátosi, papolci és tamásfalvi körjegyzői irodák vizsgálatáról felvett jegyzőkönyvek jóváhagyattak, ugyszintén Osdola község 1898. évi pótköltségvetése és Osdola község 1894—1897. évi szegényalap számadása is.

Kézdí-Vásárhely város kérését a fogyasztási adók után 25 százalékpótadó szedhetése tárgyában a közgyűlés felterjesztette a m. kir. pénzügyminiszterhez.

A K.-Vásárhely város szabályrendelete a közfogyasztás tárgyát képező cikkek után szedendő 25 százalékpótadó iránt, általános kihirdetés végett visszaadott.

Uzon község szabályrendelete a közvágóhídon levágandó állatok után vágási díj szedése tárgyában jóváhagyott.

(Folyt. köv.)

Titkári jelentés.

A háromszéki Erzsébet árvaleány nevelő intézet egy éve.
Írta: Dobay János.

A Háromszékvármegyei Erzsébet árvaleány nevelő intézet múlt évi életéről midőn van szerencsém titkári jelentésemet előterjeszteni, a tisztelt közgyűlésnek előlegesen bejelentem, hogy ezuttal a titkári jelentés az igazgató szokásos évi jelentését is magába foglalja s ha e miatt terjedelemben a szokottnál nagyobb leend, szíves elnézésüket kérem.

Máté, amint a nő karjai között tarka gyermekpótyát pillant meg. Az elszánt nőszemély görcsösen szorítja keblére a kisdedit, miközben tévelygő tekintetével a nagy folyón uszkáló hatalmas jégtáblákra bámul. Aztán, mintha sötét tervétől hirtelen megismerődnék, gyermekére tereli tekintetét, mintegy tanácsot, vigasztalást várva attól... Az ártatlan apróság erre fájdalmasan síró hangokat hallat anyja kebléről, amit a szerencsétlen nő válasznak vesz. Rossz jelnek, biztató jelnek tekinti ezt, szörnyű szándéka végrehajtására. A rendőrknek alapos aggodalmi támadnak, hogy ez az asszony végzetes szándéka elkövetésével aligha késik sokáig, s ép azon van, hogy a nőt kellő ügyességgel elvonja a hid veszedelmes korlátjától. Abban a pillanatban az életunt nő esdeklő hangja szólal meg:

— Az égre kérem...

Valószínűleg az igazgatottságtól csuklik meg remegő hangja, miközben hirtelen elhatározással bontja ki kendője alól a gyermeket és a rendőr felé nyújtja. Bognár Mihály önkéntelenül tárja ki karjait a kis ártatlanság felé, de ezzel egyuttal bilineset rak szokra. Nemes cselekedet végrehajtásában gátolja meg ez a bilines a kötelességtudó rendőrt! A sorsüldözött nő él az alkalommal. Semmi sikoly, semmi jajkiáltás, még csak egy pusztá bucsuszó sem lobban el az öngyilkos ajkáról. Csak egy tompa zu-

A múlt év eseményei közül, mint sötét árnyat, előnkbe azon mélységes gyász, mely ez év szeptember havában az egész Magyarországot elborította. Szeptember 10-én folyt le Genfben azon világra szóló tragoedia, melynek a mi jósaos királynénk, nemzetünk örangyala áldozatul esett. Csodálatos végzése a sorsnak, hogy e század legocsányabb gaztette épen a világtörténelem egyik legnemesebb női alakját sújtotta le. Véges emberi elménkel nem tudjuk felfogni a sors csodás intézkedéseit, szívünkben megrendül a hit a gondviselés igazságosságában, látva, hogy a legocsányabb bűn miként ül diadalt a legmagasabb erények felett. Meg kell azonban nyugodnunk a sors intézkedésében, s intézetünk, mely a megdicsőült királynénk nevét viseli, nem tehet egyebet, mint azt, hogy a legjobb és legdicsőbb királyné nevét évkönyveiben megörökíti s körülveszi azt a hódolat és szeretet viszaemlékezés örök érzéseivel, hogy a késő utódok mindig egyforma kegyelettel emlékezzenek ama magasztos nőre, kit életében egy hálás nemzet imádó szeretete vett körül s halálával egy világot borított gyászba.

A legmélyebb kegyelet szent kötelességét intézetünk felsőges védnöke iránt ezekben megtéve, a tisztelt közgyűlés engedelmével áttérek a múlt évi események felsorolására.

Itt legelső sorban a mi nemes elnök-bárónánk mélyen tisztelt személye lép előtérbe, kit az utóbbi időkben sok súlyos csapás után némi vigasztalásul felkeresett a legmagasabb királyi kegy s két alakban is kitüntetett.

Először a közügyek terén kifejtett érdemeiért a koronás aranyérem kereszttel s nem régiben a veres-kereszt egylet körül kifejtett kiváló tevékenységéért az Erzsébet rend II. osztályával tüntette ki ő Felsége. E kettős kitüntetés ránk nézve egy kellemes alkalom, hogy a mi mélyen tisztelt elnök-bárónánk iránt érzett őszinte ragaszkodásunknak kifejezést adhassunk, s ha ezt családi gyászára s egészségügyi viszonyaira való tekintettel nem tehetjük is olyan alakba, mint azt szívünk kívánná, ezen közgyűlés rendén fejezzük ki legőszintőbb szerencsekívánatainkat s évkönyvünkben örökítsük meg azon örvendő érzelmeket, mik e pillanatban lelkünket áthatják. A mi nemes elnök-bárónánk egy egész életet szánt az emberbaráti szeretet szép erényének gyakorlására — ifjúságot, egy ezer örömet kínáló ragyogó életet, a családi élet csendes boldogságát, nyugalmát és szóval mindent elhagyott, mit ifjúság, szépség, vagyon és társadalmi előkelőség az embernek nyújthat — s követé emberszerető szive sugallatát s elemetét magát a humán intézmények létesítésének nehéz, emésztő gondoljai közé s midőn egy negyed század hosszú, lélekölő munkája után élvezni kellett volna a siker gyümölcseit, a kegyetlen sors csapást csapásra mért reá, megfosztva őt mindazoktól, kik szívének legkedvesebbek valá-

hanást követő zaj hallatszik fel a hidra, amit jégtáblák surlódása idéz elő...

Bognár Mihály a hidról hosszasan nézi, keresi tekintetével az áldozatot a Duna felszínén, de nem akad rá. Aztán a kis hátrahagyottat veszi szemügyre.

Oda viszi a gázlámpa alá, hogy a légszeszfény lángjánál jobban láthassa. A gyermek arcát nem veheti ki tisztán, mert az gondosan be van burkolva, hogy a csipős hideg ne érje oly könnyen. A szegényes pólya nyílásában azonban egy apró papírszeletre akad; ez a pár szó van rajta:

„A jó emberek oltalmába. Egy szerencsétlen anya.” Bognár Mihály pedig jó ember.

* * *

Hajnaldok. Az idő négy órára jár és Bognár Mihályt más váltja fel a szolgálatban. Mikor azt átveszi tőle egyik társa, előbb bemegy a hivatalba jelentést tenni, mert „esete” volt az éjjel. A „corpus delicti” azonban a világért sem hagyja az őrszobában. Annak már csak jobb helye lesz ő nála otthon. Odahaza meggyújtja mind a két lámpáját, karácsonyfa helyett, mert hívő nem készültek.

— No de majd jövőre, ha az Isten éltet — mondja rá a felesége...

Révész Lajos

nak. Az élet szenvedéseit csak az idő és a jótékony feledés gyógyíthatja meg, s még a királyi kegy is csak enyhíteni képes a szív fájdalmait. Kívánjunk tehát mi hosszas életet a mi nemes bárónónknak, hogy tudjon feledni s tudja tovább folytatni azon szép emberbaráti munkát, melyet megkezdett s eddig oly fényes eredményekkel végzett.

(Vége következik.)

Az Emke egy havi élete.

— T. alelnök-főtítkári jelentése az igazgató válaszmány 1898. decz. 12-iki ülésén. —

(Folytatása és vége.)

Anyagiak.

A közgyűlésen az azzal kapcsolatban egyik fontos intézkedésünk volt az „Emke-Gyufák” terjesztésének ügye. A „Temesvári első magyar gyufagyár r. t.” melylyel a szerződést megkötöttük, a közgyűlésre 1000 dobozka ily gyufát küldött, melyeket 100 példány kivételével a gyűlés színén a tagok közt kiosztottunk, 200 tájékoztató felhívással együtt. A gyufából 100 dobozkat lepecsételve eladtunk s egyszersmind átiratot intéztünk a gyárhoz, a minnek következtében intézkedtek, hogy a dobozok lakkos czimkét, teljesen jó dörzsölő oldalt és jó gyújtófát kapjanak. A cég Budapesten a Vázei-körut 1. sz. alatt nagy raktárt állított fel ily Emke-gyufákból. Az „Othon” írói és hírlapírói kör Budapesten kimondotta, hogy csak ily gyufákat fog fogyasztani. A kezdet első jóvedelméül nov. hóban 5% után az Emke jóvedelme 13 ft. — A t. alelnök-főtítkári beszélt Brázy Kálmán orsz. képviselő. nagykereskedő, Drexler Andrásy-uti nagy étterme tulajdonosával e gyufa-fajok behozása végett.

Hagyatéki ügyeinkre nézve: Szarics Bertalan zentai ügyvéd a dr. Deák Lukács-féle hagyatéki ügyében értesített, hogy igazgató-választmányunk a pórról lemond, ha az oldalági örökösöktől méltó összeget alapítványul kieszaközölni sikerül, mely összeg dr. Deák Lukács nevén fog kezelteni. — Ugyancsak Szarics Bertalan ügyvéd értesített, hogy a néhai Budai Pál hagyatéka tárgyalása nov. 21-ére tűzött ki, felkértük a meghatalmazás alapján egyesületünk képviselőtésére és az örökösödési nyilatkozat megtételére. Dr. Hajdu Dezső ügyvéd e tárgyban az oldalági örökösök képviselőtésében egyezséget ajánlott föl, indokul az örökhagyó elmebeteg állapotát hozván fel, erről Szarics Bertalan jogi képviselőnket megfelelőleg értesítettük. Különben e hagyatéki ügyben az oldalági örökösök perre lettek utasítva, erről a további jelentések, illetve javaslatok bevérese mondatott ki. — Tiszafüredi kir. járásbírósg megküldte a Budai Sándor végrendelete kihirdetéséről szóló végzést. Az Emkét illető hagyatéka 6000 ft-ra fog menni. — Ambrózy Nándor s.-a.-új helyi ügyvédnek a Kolner József-féle hagyatékból eljárásért köszönetünket tolmácsoltuk, egyben a hagyatéki összeg kifizetését az örökösöknél megszünetni kértük. — Barna Endre hódmező-vásárhelyi ügyvédnek a Hajdu Mária hagyatéka ingatlanai átvétele ügyében a kért 50 ft kiutaltványoztatott és felkérte, hogy a továbbiakra nézve tegyen javaslatot: a zárgondnokot számadás tételre sűrűsse meg, a befolyt pénzek kiutalását kérelmezze. — A hunyadvármegyei Gazdasági Egyletet értesítettük, hogy néhai Furka Ferenc alapítványi díjhátralékát nem fizethetjük ki, mert az illetőnek nem vagyunk öröksei. — Az alapítók közül elhunyt Szenkovich Márton f. évi november 29-én Kolozsvárt.

Alapítványi részletek czimén befolyt: gróf Apponyi Albert orsz. képviselőtől VI-ik részletül Budapest 100 ft, Nagy-Kun-Karagaz várostól III-ik részletül 100 ft, Kappel Pál birtokostól Kis-Tur 57 ft 50 kr. kamat, néhai Matza János 500 ft-os hagyatéka törlesztésére a nagy-szebeni magyar polgári társas és olvasó egyesülettől V-ik részlet 50 ft, Visolyi Ákos földbirtokostól Alsó-Pél 40 ft tőke és 4 ft kamat, Rignát Albert mérnöktől Kolozsvárt 40 ft tőke és 3 ft kamat, Nagy-enyedi ov. ref. tanítóképezde ifjúsága részéről Nagy Lajos igazgató, IX-ik részlet, 10 ft tőke és 1 ft kamat, Torda-aranyosvármegyei takarékpénztár részv. társ.

tól IV-ik (utolsó) részlet 25 ft, Tordai műkedvelő és színigypártoló egyesülettel a „Précille Cornélie alapítvány” javára 10 ft és Hajós János ny. miniszteri tanácsostól Kolozsvár X-ik (utolsó) részlet 10 ft.

Uj tagok: F. év november hóban új rendes tagokat jelentett be és illetve felvételt: Mártonfi Lajos dr. áll. főgymnásiumi igazgató bejelentése alapján Szamos-Ujvárról 7, Torda-aranyosvármegyei választmány bejelentése alapján 2, és központban jelentkezés alapján 1, vagyis összesen 10. — F. év november hóban alapítványi részletek fejében 387 ft tőke és 65 ft 50 kr. kamat, központilag behajtott és választmányok által küldött rendes tagdíjakban 675 ft, pártoló tagdíjakban 35 ft 50 kr. folyt be.

Adományokat küldöttek: Bolló József, Budapest 3 ft, Balogh Károly ev. ref. főgymnásiumi tanár, Emke-jegyző Kolozsvár 2 ft.

A szászvárosi gróf Kun Kocsárd-féle piaci Emke-épület lakbér díjai fejében Dósa Dénes tanár fiókkör elnök útján befolyt 482 ft, illetve javítási és fentartási költségekre kifizetett 69 ft 53 kr levonása után 412 ft 47 kr.

Választmányok küldöttek:

1. Szabvármegyei választmány Bod Péter igazgató, helyettes pénztáros útján 87 ft 50 kr.
2. Alsó-fehérvármegyei választmány Gáspár János vármegyei főjegyző, pénztáros útján 43 ft 50 kr.
3. Beszterce-naszódvármegyei választmány Tamás Károly kir. táblai bíró, elnök útján 42 ft 75 kr.
4. Gyergyóvidéki fiókkör Simon Ádám tanító, pénztáros útján 3 részletben 34 ft.
5. Balázsfalvi fiókkör Schieszl Károly gyógyszerész pénztáros útján 14 ft.
6. Udvarhelymegyei és városi választmány id. Szakács-Károly ny. kir. adófelügyelő, pénztáros útján 3 ft.

CSARNOK

Tekéntetes Ujságtűző Ur!

Hát hogy tevezik lenni? Hogy szolgál a becses egészsége?

A beállott új esztendőben minden jókot kívánok az uraknak, a kik az ujságesináló mihejbe az ujságesinálás körül forgolódnak, mind közönségesen!

Mű hála istennek máskülönben csak megvónánk és élünk békességgel: egyik a másik között úgy, hogy a nyomoruságunk engedné, de mánn aszondom, hogy szívvel-lélekkel elvagyunk kámforodva a miatt a nagy arzátlanság miatt, a mi ott a déiann vagyon minden istenatta-nap.

De hát csak szójjon es az ember lélekesméretytyo szerént, hogy hát nem ribancz dolog-e az, a mit az a nihány giling-galang ırmagnak meghagyott balpártos követ elműel a nagyobbakkal szemköszt?

Aszt gondolok a mult változtáskor kiókumlált csúffátétel alkalmatosságával, hogy megjö az eszik azoknak a polozsnyaknak megmaradt ellenkező követeknek: de jött a tömlecz kerekít! — inkább az es elment, a mi kicsi akkor vót.

Hanem a mánn elég hiba vót Tisza Kálmány uréktól, hogy a bémarratt balpártos követeket a választás után doktorval meg nem vizsítáltatták vót, s csak azokat eresztették vóna be az országházába, a kirkól a doktor írásba megadta vóna, hogy az eszik mind hon vagyon.

A Jédus megfizeti! hogy es képes, hogy nem szégyellik magikot azok az urak, hogy ann-ét sem tudnak, mind az oskolás gyermekek. Iszen akármelyik oskolába járó ribancz kölyöktől kergyék meg azok a jóforma követek, hogy a nagyobbakkal szembe hogy kell az embernek magát viselni, s én akármibe merek fogadni, hogy mindegyik aszongya, még a Nyirkas Gyurka fiaeskája es, (pedig ez csakugyan akkora, mind egy ütés topló!) hogy: tisztelvel s becsületvel.

Nem hejába mongyák, hogy az osztán jól meg vagyon verve, a kit az uristen rossz emberrel ver meg; s osztán, hogy az az igazi szerencsétlen gyermek, a kinek rossz apja vagyon. Met ninesen-e most megverve a mű szegény országunk? s nem jutott-e ez a nemzet most a szerencsétlen gyermek sorsára?

Bizony megverte a három isten a hat kezivel a mű országunkot, s százszorta szerencsétlenebb a magyar nemzet, mind a rossz apával megáldott gyermek: met ennek a nemzetnek száz rossz apja van, mivel hogy a követeket úgy es szokták hini, hogy „honapák!”

No, hanem osztán mostoha honapák es biz ezek nagyon. Vaj nem es mostoha apák, hanem úgy kell őket titulálni, a hogy a gyermekek teréfából titulálják a rossz mostoha apákat: „ostoba apák.”

En, ha az öreg Jámber Estánnak vónék, fennének most Pestre, s Tisza Kálmány uréknak megsgnám, hogy legjobb vóna mind haza csapni a követ urakat, s izibe másokat válloztani helylyettik, hogy azok a csuf száju kötölöző májiszterek maradnának otthon zabhegyezni, mind Ugrony Gábor a mulkor.

Külömbenn alig ha nem es lesz valami a dologból, met egyik éjjel aszt láttam álmodtam, hogy a balpártos követek Pestenn, az Andrássy-uton szallattak végig, s az elnök miniszter ur ó naesésága egy hosszú ostarval futott utánuk, s mindaszt kiájtozta, hogy: „takaroggyatok haza gyorsan, arzátlan, szófogatatlan rossz köjkek!”

Ósvénykelőn, 99. jan. 9.

Üdös Jakab.

Irodalom.

— Az asszony bolondja. E czim alatt jelent meg a budapesti Sachs és Pollák czég kiadásában Pierre Lotys-nak, az Aphrodite világhírű szerzőjének, legújabb szenzációs regénye a: La femme et le pantin.

A mily kevesen ismerték nálunk az Aphrodite megjelenése előtt Pierre Louyst, a szélső naturalizmusnak ezt az irányával egyedül álló, merész uttorját, annyira felesleges ma már — mikor a hírhedt regény magyar kiadását szinte elkapkodta a közönség — bővebben ajánlani Pierre Louys legújabb regényét. Az asszony bolondja szenzáció dolgában nem fog mögötte maradni az Aphrodite-nak, sőt bizonyos szempontból túl is fogja szárnyalni azt, mert míg a mester első műve számára az antik világból merítette tárgyát, addig emez új munkája egészen a mai életet festő, valósággal ultramodern alkotás. Az asszony bolondja azt a mindnyájunk által ismert typust örökíti meg, a ki erkölcsileg és fizikailag csak úgy, mint anyagilag ruinálja magát egy bármily jelentéktelen szoknyáért. A regény hőse egy párisi roué, a ki egy még gyermek spányol tánczosnó után bekalandozza az egész pyraeneusi félszigetet. A leány, a ki még ártatlan — mozita! mondja diskréten a spányol — a perverzitásnak minden elképzelhető fázisát átdobozódja kedvesével, de meg nem adja magát. A perverz bujálkodás hihetetlenül változatos jeleneteinek megdöbbentően nyílt és merész leírása még Párisban is óriási szenzációt keltett, de viszont a legkönnyebb izlésű kritika sem vitathatta el, hogy Pierre Louys ebben a könyvében épp. oly mestere a tollnak, a színeknek s a finom lélektani analysisnek, mint az Aphrodite-ben. Ez magyarázza meg, hogy Az asszony bolondja-nak a társadalom minden rétegében osztatlan sikere volt. Még csak azt jegyezzük meg, hogy a pompás regény magyar fordítását dr. Rózsa Géza, az Aphrodite és Próvost összes műveinek elismert tollu fordítója végezte, oly művészséggel, hogy az eredetinek minden szépsége esorbitatlanul kerül a magyar közönség elé. A kiállításában is előkelő regény minden könyvesboltban kapható 1 frtért.

Tanügy

Meghívás.

A „Háromszékvármegyei Tanítótestület” választmánya, folyó 1899. évi január hó 14-én, (szombaton) délelőtt pontban 9 órakor, Sepsiszentgyörgyön, az árva-füszertettház helyiségében, rendes ülést fog tartani, a melyre a választmány tagjait ezen uton is meghívjuk és tekintve a tárgyak fontosságát és sürgősségét, a teljes számban való megjelenésre kérjük.

Sepsi-Szentgyörgyön, 1899. január hó 7-én.

Potsa József,
főispán, tisz. elnök.

Vajna Károly,
titkár.

Ujdonságok.

— Szász Domokos halála. A magyar ev. ref. egyháznak gyásza van. Mint Kolozsvárról sürgönyzik, Szász Domokos erdélyi ref. püspök vasárnap délben hosszabb szenvedés után, 61 éves korában meghalt. A halálhír nem jön egészen váratlanul, mert az óriási termőtű férfi életerejét már néhány hóval ezelőtt vízkór támadta meg, a mely ellen hasztalan keresett orvoslást az ország és a külföld legkiválóbb orvosi szaktekintélyeinél. Deczember elején még egyházkerülete ügyeiben Budapesten járt, de gyöngékedése miatt innen hazament, lefokúdt és nem is kelt föl többé. Halálos ágyánál ott volt felesége, született Nagy Ilona és fia, ifj. Szász Károly, volt orsz. képviselő és jelenleg kolozsvári publicista. A megboldogult testvérbátyja, Szász Károly dunamelléki ref. püspök és sógora, Nagy Miklós, a Vasárnapi Ujság szerkesztője, hétfőn utazik Kolozsvárra, hogy jelen legyen a végtisztességen. Szász Domokos kimagasló, ismert alakja volt a magyar közéletnek, a kinek váratlan elhunytja bizonyára mély részvé et kelt mindenféle, de különösen a református egyház körében, melynek ő nála aligha volt buzgóbb és tevékenyebb főpapja. Egész életét a magyar közművelődésnek és egyházának szenteltette s az erdélyi református egyház történetében nevét maradandó nagy alkotásokkal tette hatlatatlanná. Papi pályája és püspöki működése egész idején két nagy czélhoz szentelte minden munkaságát. Az egyik czél a magyarság megszilárdítása és terjesztése volt a református egyház fejlesztése által és a másik a református lelkes- és tanárképzésnek rendezése s európai színvonalra való emelése. Az Isten áldása kísérte nemes törekvéseit, mert mind a két czélja sikerült. Az erdélyi református egyházat fölvirágoztatta, aránylag gazdaggá s az erdélyi magyar közszellem vezetőjévé tette. Kolozsvárott pedig megalkotta az erdélyi ev. ref. egyházkerület theologiai fakultását, mely eddig Nagyenyeden, mint ref. theologiai szeminárium, szűkebb keretek közt teljesítette hivatását.

— Időjárásunk igen változatos, a hőmérséklet nagy ingadozásokat mutat. Így kedden még nappal 5 C° fok meleget mutatott a hőmérő s a mi kevés havunk volt, olvadásnak indult s már szerdán reggel 11 C° fok hidegre szállt a higany. És ez így ment az egész télen, alig volt egymásután egyforma 3 napunk.

— A koresolya sport. Végre sok vajadás után mult vasárnap megnyílt az új jégpálya s természetesen nagy közönség sietett a tél muló örömet elvenni. A pompás nagy jégpálya egészen tele volt mindkét nembeli ifjúsággal s ezenkívül néző közönségben sem igen volt fogyatkozás. A pályára épített fűthető üveg-pavillon is igen jó eszmének bizonyult be s a mamák innen fűtött szobából gyönyörködhetek a koresolyázó publikumban. Szóval nálunk vidám, mozgalmas sport-élet fejlődött ki s remélhető, hogy az időjárás sem fog ezután igen sok gáncsot vetni.

— Téli országos vásárunk az idén is, mint mindig, igen győngye eredménnyel folyt le. Szombaton és vasárnap volt a baromvásár s hétfőn a kirakó vásár, de még egy közepes heti vásár mértékét sem érte el.

— Színészet. A nyitrai jólszervezett szintársulat a napokban megérkezik, s előadásait vasárnap, f. hó 15-én, a „Boszorkányvárral” megkezdí.

— Estély. A kovásznai Koresolya-Egylet saját pénztára javára f. hó 14-én, szombaton, műsorral és táncszal egybekötött estélyt rendez, melyre belépti jegy 1 korona s kezdete 7 órakor lesz. Az előjelekből ítélve, azt hisszük, az estély sikerülni fog.

— Farsangi hírek. A farsang mult pénteken megkezdődött s igen aktuális dolog most a bálokkal foglalkozni. A bálok sorrendje a következő:

Január 14. Róm. kath. egyház álarozos bálja; elnök: Welreiter György.

Január 21. Ev. ref. egyház bálja;

Január 28. Koresolyabál (álarozos).

Feb. 4. Menedékház álarozos bálja. Elnök Bartók Károly polgármester.

Feb. 11. Kereskedő ifjúság elite bálja, elnök Fejér Antal kereskedő.

Feb. 14. Nőegylet bálja, elnök Dr. Bánffy Zsigmondné. E szerint 40 napra 6 bál. Ez azt hisszük, hogy nem éppen kevés. Tehetjük, mert nem kell adót fizetni.

Szerk. üzenet.

M. F. Erre a száma későn jött.
K. J. Jövő számunkban közöljük.

Haszonbéri hirdetés.

A piacz nyugati során Bándi István kereskedése fölötti emeletes lakás, a piacz keleti során Vas Ferencz szobó alatti pineze lakás és a szentkatolnai uton, eddig a honvédség által haszonbérrelt szántó haszonbérbe adtnak.

(4 1-1.)

Özv. Hankó Lászlóné.

Eladó

egy 4 ló erejű Hoffer-féle garnitúra, összes felszereléssel együtt, mely egy évig volt használva, de a legkitűnőbb állapotban van; ha szükséges lóhere fejtőt is adok hozzá. Ugyanott eladó egy 8 lóerejű Robbei garnitúra.

Értekezni lehet Uzonban

Hoffer és Schvanti

képviselőjénél

Korbuj Simonnál.

(3. 1-3.)

SCHISSER PÁL

első nagy kárpitós-butor-raktárában

Kézdi-Vásárhelytt

nagy választékban kaphatók a legsolidabban munkált ruganyos szalon-butorok minden minőségben. Teljes garnitúrák: egy kanapé, 6 db karosszék 100 ftól feljebb, ezenkívül mindenféle divány ottománok, faragott, tömören hajlított faszékek és függőny-tartók, tükrök, toilett-asztalok, lószőr és tengerifü matraccok és sodronyágybetétek galvanizált sodronyból tömör fakerettel és vasalással, egy nagy ágyra darabja 9 ft. Összehajtható vas-ágyak 32 rugós matráczezal.

Az üzlethelyiség a kaszinó-épület földszintjén van.

(88 77-100)

TORONTÁLI SZÖNYEGGYÁR részvény-társaság.

Egyedüli magyar szőnyeggyár.

Készít: kézzel esomózott szmirna-szőnyeget, terem-, szalon-, ebédlő-, háló-, boduoir- és uri szobák részére, mindenféle nagyság és stílusban, bármely rajz szerint hollandi futószőnyeget, keleti (karamani) függönyöket, torontáli szerb szőnyeget (Tyilin), terítők, függönyök, divánátvetők stb. részére.

Főraktár: VI. ker., Budapest, Andrássy-ut 4. szám.

Dusan-főlszerelt raktár mindennemű, a szőnyeg-szakmába vágó czikkeken, u. m.: olcsóbb fajtájú szőnyegek, függönyök, terítők, takarók, ablakvédők, szoba- és lópokróczok.

(164) 11-20

Honi ipar.

Honi ipar.

Nagy Képes Világtörténet

Képes diszmű a művelt közönség számára.

ÁLDÁSSY ANTAL, BOROVSKY SAMU, FOGARASSY ALBERT, GERÉB JÓZSEF, GOLDZIER IGNÁCZ, GYOMLAY GYULA, MIKA SÁNDOR

közreműködésével szerkeszti

MARCZALI HENRIK

Mintegy 2500 szöveggel, 500 műmelléklettel, 60 színes mülappal
50 történelmi térképpel, 8500 szövegoldallal.

A Nagy Képes Világtörténet célja.

Jelen munkával az első nagy világtörténelmi mű jelenik meg magyar nyelven. Terveben, céljában, eszközeiben, alakjában és terjedelmében egyaránt nagy és jelentős ez a vállalkozás. A magyar tudomány nyújtja a magyar közönségnek az élet könyvét, a világtörténetet. Nemzeti művelődésünkre nézve fontos mozzanat ez. Egy régi hiány pótlása, egy régi szükség kielégítése, egy régi kötelesség teljesítése.

A Nagy Képes Világtörténet illusztrációi.

A Nagy Képes Világtörténet összes illusztrációi kizárólag egykoru vagy korhű ábrázolások lesznek. Képes mellékletei, történelmi térképei, a szöveg közé nyomott rajzokkal és írásmintákkal a Világtörténet egy olyan kicsinyített történelmi muzeumot nyújtanak az előfizetőknek, a minőt a maga valójában lehetetlen beszerezni. Ezek a nagy európai muzeumokból, családi és nyilvános könyvtárakból és levéltárakból, építészeti műemlékekről egybegyűjtött s a legnagyobb műszaki tökéletességgel reprodukált illusztrációk rendkívül emelik a mű becsét, az egésznek művészi értékét adnak.

Ez a tizenkét kötet a legfinnyesebb magyar könyvek közé tartozik. Ez a tizenkét hatalmas könyv arra való, hogy nemzetünk minden műveltségének tanítója, barátja, tanácsadója, minden ura háznak ékessége legyen. A mű kiadására egyesült két könyvkiadó intézet bizalommal ajánlja, tehát nagy, magyar vállalatát a nagy magyar közönségnek.

Franklin Társulat
magyar irodalmi intézet és könyvnyomda.

Révai Testvérek
irodalmi intézet részvénytársaság.

Megjelenik tizenkét kötetben

famentes, tehát soha meg nem sárguló papíron.

Egy-egy kötet ára

rendkívül diszes felbőrkötésben, bőrháttal és vászontáblával

8 ft.

Minden könyv loban egy-egy kötet jelenik meg.

Megjelenik füzetes kiadásban is

240 füzetben.

Több füzet semmikép sem lesz.

Hetenkint egy füzet fog közrebocsáttatni.

Egy-egy füzet ára

30 kr.

A füzetes kiadáshoz diszesbőrkötési táblák szállítanak.

A Nagy Képes Világtörténet megszerezhető:

a) Füzetes kiadásban hetenkint 30 kros füzetekben minden rendes hazai könyvtárban.

b) Kötetes kiadásban 12 kötetben, 8 ft-jával

a) kötetenkint utánvétellel bérmentve,
b) havi 1 ft 50 kros részletfizetésre.

*

A rendelések a helyi könyvkereskedéshez vagy a kiadóhoz intézendők.

*

Tájékoztató képes prospektust vagy

mutatványfüzetet

ingyen és bérmentve

küld a mű kiadóhivatala

Budapest, VIII., Üllői-ut 18. szám.

Előfizető gyűjték szíveskedjenek a kiadóhivatalhoz fordulni.